ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. března 2022 v senátě složeném z předsedy JUDr. Ivo Poštolky a přísedících Lenky Kindlové a Mgr. Martiny Semencové

takto:

mladistvý

J[redacted]P[redacted],

narozený dne [redacted] v Kladně, trvale bytem [redacted], [redacted], okres Kladno,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době, v období roku 2019 až roku 2020, před dovršením patnáctého roku poškozené L[redacted] H[redacted], narozené [redacted], na přesně nezjištěném místě v několika případech prováděl vzájemnou masturbaci s poškozenou L[redacted]H[redacted] tím způsobem, že poškozená držela penis mladistvého a on jí dával prsty do přirození, čímž u mladistvého došlo k vyvrcholení, přičemž mladistvý takto činil, i když věděl, že poškozené je teprve čtrnáct let,

tedy

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

čímž spáchal

provinění pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 33 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb. se výkon trestního opatření odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 226 písmeno b) trestního řádu se mladistvý **zprošťuje obžaloby,** pokud mu kladla za vinu, že:
v době od 25. 2 .2019 do 28. 2. 2019, z blíže neznámého místa, pravděpodobně z místa bydliště na adrese [redacted], [redacted], okres Kladno, prostřednictvím sociální sítě Facebook, v aplikaci messenger pod uživatelským jménem "[redacted]", komunikoval s poškozenou L[redacted] H[redacted], vystupující na sociální síti Facebook pod uživatelským jménem „[redacted]“, přičemž v průběhu této komunikace jí zasílal nejprve fotky svého polonahého těla ve spodním prádle, čímž jí zlákal k tomu, že mu zaslala svoji fotku s obnaženými prsy, na základě čehož jí zaslal nejméně 8 fotografií svého ztopořeného penisu, na což poškozená reagovala tím, že mu zaslala nejméně 15 fotografií s obnaženými prsy i přirozením, přičemž mladistvý takto činil, i když věděl, že poškozené je teprve 14 let, čímž měl spáchat provinění zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem (proviněním).

Odůvodnění:

1. Na mladistvého byla k zdejšímu soudu podána obžaloba pro výše uvedené skutky a soud k nim provedl v hlavním líčení následující důkazy.
2. Mladistvý J[redacted] P[redacted] uvedl v přípravném řízení a u hlavního líčení, že ho celá věc nyní moc mrzí a je mu líto, kam až to došlo. S poškozenou do jejích 15. narozenin nesouložili, věděl, že se to nesmí, nevěděl ale, že vzájemná masturbace je povolena rovněž až od patnácti let, stejně mu nebylo známo, že si nesmějí s poškozenou posílat fotografie se sexuálním podtextem. Poškozená byla tehdy jeho přítelkyně, chodili spolu od roku 2018 do roku 2020, přestavovali si společnou budoucnost, psali si básničky, chodili spolu každý den ven. On například pomáhal poškozené, když se rozhodla oznámit týrání ze strany její matky, snažil se jí být morální oporou. Pokud jde o jejich komunikaci, první fotku jí poslal z toho důvodu, že se jí chtěl pochlubit svým tělem, jelikož chodil cvičit, vše ale vyplynulo z jejich vzájemné přitažlivosti a z lásky. Je pravdou, že mu zaslala fotografie, na kterých byla obnažená, učinila tak sama, nic takového po ní nechtěl. K souloži mezi nimi nedošlo. Když to začala policie řešit, byl tím překvapen.
3. Poškozená L[redacted] H[redacted] v postavení svědkyně v přípravném řízení uvedla, že mladistvý byl dříve její přítel, nyní je již pouze kamarád, chodili spolu od roku 2018 do roku 2020. Seznámili se na Facebooku, kde má poškozená profil se jménem L[redacted] H[redacted] a mladistvý má profil se jménem J[redacted] P[redacted]. Mladistvý věděl, kolik jí je let, když spolu začali chodit, bylo jí tehdy třináct. S mladistvým si posílali své nahé fotky přes messenger, mladistvý ji uklidňoval, že se nic nestane. Když spolu byli sami, docházelo mezi nimi ke vzájemné masturbaci, kdy poškozená držela penis mladistvého a on jí dával prsty do přirození, u mladistvého došlo i k vyvrcholení. Oba věděli, že by to dělat neměli, ona u toho byla nervózní, k souloži mezi nimi ale nedošlo. Mladistvý se k ní choval hezky, byl jí psychickou oporou v době, kdy podávala trestní oznámení na svoji matku kvůli týrání.
4. Z výpisu z facebookové komunikace mladistvého s poškozenou bylo zjištěno, že mladistvý dne 25. 2. 2019 zaslal této dvě fotografie svého nahého těla, ovšem bez zobrazení přirození, následně mu poškozená zaslala fotografie svého těla s odhalenými ňadry, na to mladistvý reagoval zasláním fotografie nahého břicha (penis je schválně zakryt polštářem) na další fotografii je s penisem v ruce (tento je ovšem opět zakryt), na to poškozená reagovala opět zasláním fotografie nahé horní poloviny svého těla, částečně zahalené do košile. Dne 26. 2. 2019 zaslal mladistvý poškozené fotografii svého nahého těla, na které drží v ruce svůj penis, oplátkou mu poškozená zaslala fotografii celého svého nahého těla, na které jsou vidět prsa a nezřetelně klín, dne 27. 2. 2019 mladistvý zaslal poškozené fotografii svého nahého těla, na níž zcela zřetelně drží v ruce svůj penis, ona mu zaslala několik fotografií nahé horní poloviny svého těla a fotografie celého nahého těla, konečně dne 28. 2. 2019 jí zaslal mladistvý fotografii nahé dolní poloviny

svého těla, na níž v ruce drží penis, a poškozená mu zaslala několik fotografií s obnaženými ňadry a klínem. Ani v jednom případě není na fotografiích nezletilé vidět její obličej. Ve facebookové komunikaci mladistvý dále sděluje poškozené, jaké sexuální praktiky by s ní prováděl („lízal by jí přirození, sedla by si na něj a hýbala se nahoru a dolu, ohnul by ji přes noční stolek a přirážel tvrdě a silně, udělal by jí to na záchodě, kde by to mohla být parádní terorizace a lízání, zajel by jí prsty mezi nohy a pak by jí ho tam strčil, vystříkal by se jí do pusy“, apod.). Ve zprávách ze dne 27. 2. 2019 mladistvý popisoval poškozené, jak se sexuálně sebeuspokojoval („všechny 4 výstřiky za večer patří jen tobě, být tady, tak projebeme, promrdáme, propícháme celou noc a celý den“), poškozená mu na to odpověděla, že se dnes popáté udělala.

5. Soud na základě výše uvedených důkazů dospěl k závěru, že bylo jednoznačně prokázáno, že se mladistvý dopustil vůči poškozené jednání, které obžaloba konkretizovala tak, že společně prováděli vzájemnou masturbaci tím způsobem, že poškozená držela penis mladistvého a on jí dával prsty do přirození, přičemž u mladistvého došlo k vyvrcholení, mladistvý takto činil, i když věděl, že poškozené je teprve čtrnáct let. Pokud jde o právní posouzení takovéhoto jednání, lze souhlasit s obžalobou, že mladistvý skutečně naplnil činem popsaným ve výroku obžaloby po stránce objektivní i subjektivní všechny znaky skutkové podstaty provinění pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku. Zločinu pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo je jiným způsobem pohlavně zneužije. Ve druhém případě se jedná o jiné formy pohlavního styku, než jsou soulož nebo jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží, zasahující sexuální integritu oběti méně intenzivním způsobem, může jednat např. i o osahávání či tření genitálií. V daném případě prováděl mladistvý výše popsanou sexuální aktivitu s poškozenou v době, kdy jí bylo pouze čtrnáct let, přičemž šlo o opakovaně prováděnou vzájemnou masturbaci, při níž mladistvý vyvrcholil. Jak konstatovala obžaloba, takovéto jednání mělo již nepochybně potenciál ovlivnit další citový a mravní vývoj poškozené, jejíž sexuální vývoj v té době ještě nebyl ukončen. Mladistvý o tom, že nezletilá v předmětné době ještě nedovršila věk patnácti let, již od počátku jejich kontaktů prokazatelně věděl, ostatně sám to nepopíral a také se hájil tím, že do 15. roku věku poškozené neprovozovali žádný sex, neboť sám dobře ví, že takové jednání je trestně postižitelné. Rozhodně nelze akceptovat obhajobu, pokud tvrdila, že se mladistvý dopustil činu z nevědomosti toho, co se vlastně považuje za jiný způsob pohlavního zneužití. Právní úprava ustanovení § 187 odstavec 1 zákoníku je dostatečně srozumitelná a pro mladistvého s ohledem na jeho rozumovou vyspělost byly rozhodně předpoklady vyvozování trestní odpovědnosti předvídatelné. Ostatně i poškozená uvedla, že oba tehdy věděli, že by to dělat neměli, ona u toho byla nervózní, k souloži mezi nimi ale nedošlo. Obhájce poukázal také na rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 3 Tdo 373/2016 a sp. zn. 3 Tdo 998/2014, podle kterých k naplnění znaků skutkové podstaty pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku se vyžaduje takový způsob pohlavního zneužití, kterým je již intenzivní zásah do pohlavní sféry poškozeného, který není souloží, ale má obdobný charakter a důsledky, a to takový zásah, který (a) ohrozí nebo poruší mravní a tělesný vývoj dítěte a (b) měl negativní vliv na nedokončený sexuální vývoj poškozeného, přičemž podle obhajoby ani jeden z těchto předpokladů není v této trestní věci naplněn. Soud je však toho názoru, že pokud se v tomto případě jednalo o sexuální aktivitu již v podobě stimulace pohlavních orgánů směřující k vyvrcholení, přičemž mladistvý dával prsty do přirození poškozené, nešlo rozhodně o jednání natolik nízké intenzity, že by bylo možno toto považovat za jednání, které ještě není trestné, jak by tomu mohlo být například při pouhém osahávání poškozené. Pokud jde o popis skutkového děje, soud upřesnil jeho časové vymezení, a to na základě údajů ve výpovědí mladistvého i poškozené. Společenská škodlivost jednání mladistvého spočívá v porušení zákonem chráněného zájmu na důsledné ochraně osob mladších patnácti roků před útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost.

6. V případě druhého posuzovaného skutku lze podle státního zástupce fotografie, které poškozená posílala prostřednictvím aplikace messenger mladistvému, bezpochyby označit za pornografii s tím, že na nich je zobrazena poškozená nezletilá, v té době čerstvě čtrnáctiletá dívka, vyzývavě předvádějící svá prsa a rozkrok, z reakcí mladistvého ve zprávách a fotografiích zaslaných poškozené v aplikaci messenger je zřejmé, že předmětné fotografie poškozené u něj probudily sexuální pud. Mladistvý dotčené fotografie poškozené přechovával ve formě uložené facebookové komunikace vytvořené prostřednictvím aplikace messenger, v této podobě je měl pod kontrolou a mohl s nimi tedy disponovat. Takto měla být naplněna skutková podstata provinění zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku.

7. Obhájce mladistvého naopak ohledně tohoto skutku vyslovil názor, že fotografie, které poškozená mladistvému zaslala, nelze považovat za pornografické dílo či za dětskou pornografii ani podle právní teorie, ani podle právní praxe, zároveň nebylo prokázáno, že by mladistvý takové fotografie přechovával a že by poškozenou svedl k výrobě pornografického díla. V případě mladistvého i poškozené šlo o osoby ve srovnatelném stupni morálního, psychického a sexuálního vývoje, které si během tří dnů v jinak několikasetstránkové konverzaci týkající se jejich snů, plánů, básní, lásky, možného založení rodiny v budoucnosti, náklonnosti atd. vzájemně zašlou několik fotografií svých nahých těl, přičemž bylo prokázáno, že jejich vztah byl v tomto období pevný a upřímný. To, že jejich vztah vydržel dva roky, není v jejich generaci vůbec obvyklé. Jejich chování bylo do značné míry způsobené tím, že poškozená měla v té době rodinné problémy, nejprve s matkou, poté s otcem, a mladistvý tak byl vlastně jedinou jistotou v jejím životě, ona v něm nelezla citové zázemí, které doma neměla. Právě vzhledem k tomu, co oba dva v důsledku toho prožívali, se oba chovali dospěleji, než by jim v tu chvíli příslušelo. Společenská škodlivost jejich jednání není takového rázu, aby v případě mladistvého dosahovala úrovně, na kterou by bylo třeba vztáhnout již trestní represi. Mladistvý sám uvedl, že provedl úpravu svých fotografií tak, aby bylo zakryto jeho přirození, neboť se styděl. Na fotografiích poškozené nešlo o vyzývavé pozice a nebyl zde vidět ani obličej poškozené. Dle obhajoby se tak o trestnou činnost rozhodně nejednalo.

8. Pokud soud posuzoval výše uvedenou argumentaci obou procesních stran, řešil zejména tu otázku, zda fotografie, na kterých bylo prokazatelně obnažené tělo poškozené, lze již považovat za pornografii. Dle soudní praxe v obecné rovině lze za pornografické dílo považovat takové dílo, které jednak u normálního jedince vyvolává aktualizaci sexuálního pudu, jednak překračuje většinově uznávané morální normy. Za pornografické dílo zobrazující nebo jinak využívající dítě (tzv. dětská pornografie) se považuje zobrazení dítěte sledující dráždění sexuálního pudu pozorovatele, resp. určité skupiny pozorovatelů, zejména osob trpících sexuální deviací se zaměřením na děti (pedofilie), na dospívající dívky (hebefilie) nebo na dospívající chlapce (efebofilie), zatímco u většiny pozorovatelů takové účinky mít nebude. Půjde zejména o zobrazení dětí v polohách vyzývavě předvádějících své pohlavní orgány, děti v pozicích skutečného či předstíraného pohlavního styku. V případě několika fotografií poškozené se rozhodně nejednalo o takovéto vyzývavé zobrazení jejího těla, byť jsou na nich vidět obnažená ňadra a někde i o obnažený klín, navíc není ani na jedné fotce vidět její obličej, fotografie rozhodně nevyvolávají dojem, že by se muselo jednat výhradně o dětský objekt. Způsob zobrazení nahoty poškozené odpovídá tomu, že zaslané fotografie byly vlastně jen součástí milostné komunikace mladistvého s poškozenou, kdy si tito např. posílají básničky či text písničky popového dívčího idolu Justina Biebera, píší si o své budoucnosti a něžně se oslovují. Fotografie jsou spíše cudnější povahy, rozhodně nepůsobí jako lascivní vyobrazení dětského těla, a odpovídají také určité naivitě dvou zamilovaných nezletilců, tedy mladistvého a poškozené, a lze je také chápat jako projev určité pubertální zvědavosti týkající se téma erotiky. Obsah a smysl takovéhoto vyobrazení nahého těla poškozené je nutno hodnotit právě v kontextu citového vztahu obou osob, byť se v případě poškozené jednalo o dítě ve věku čtrnácti roků. Samozřejmě nelze vyloučit, že takovéto fotografie mohou probudit sexuální vzrušení, ale stejný účinek by

mohl být vyvolán u někoho i Manetovou Snídaní v trávě či dokonce Avignonskými slečnami otce kubismu, Pabla Picassa, na kterých jsou sice vyobrazeny obnažené ženy, ale přesto se ještě nejedná o pornografii, nýbrž klenoty světových galerií. Fotografie nezletilé s ohledem na jejich kvalitu samozřejmě rozhodně nelze považovat za umělecké akty, ovšem to neznamená, že je třeba tyto hned opatřit nálepkou pornografického výtvoru. Je také třeba zmínit i to, že fotografie použité jako součást komunikace mladistvého s poškozenou na sociální síti byly určeny pouze mladistvému, nesloužily k tomu, že by je např. mladistvý rozeslal či chtěl rozeslat dalším osobám, zveřejnit je či jiným způsobem s nimi dále nakládat. Soudní praxe (např. rozhodnutí NS 6 Tdo 450/2017) za pornografické dílo zobrazující dítě ve smyslu § 193 odstavec 1 trestního zákoníku pokládá zejména snímky obnažených dětí v polohách vyzývavě předvádějících pohlavní orgány za účelem sexuálního uspokojení, snímky dětí zachycující polohy skutečného či předstíraného sexuálního styku s nimi, popř. i jiné obdobně sexuálně dráždivé snímky dětí, v případě nezletilé se však o takovýto typ jejího zobrazení rozhodně nejednalo. Jak zaznělo v argumentaci obhajoby, aby mohlo být nějaké dílo zobrazující dítě podle trestního zákoníku považováno za pornografické, je třeba, aby kumulativně splňovalo dvě základní charakteristiky, musí tedy jednak u normálního jedince vyvolávat aktualizaci sexuálního pudu a za druhé překračovat uznávané morální normy příslušné společnosti, a tedy u většiny jejich členů vzbuzovat stud. Za takové jsou obvykle považovány např. snímky obnažených dětí v polohách vyzývavě předvádějících pohlavní orgány za účelem sexuálního uspokojení, dále pak snímky dětí zachycující polohy skutečného či předstíraného sexuálního styku s nimi, popř. i jiné obdobné sexuálně dráždivé snímky dětí. V případě posuzovaných fotografií nezletilé není na těchto zachycena žádná její sexuální aktivita či vyloženě obscénní a vyzývavá póza. Ze spisu je zřejmé, že policie fotografie objevila vlastně pouze náhodně v souvislosti s šetřením týkajícím se údajného týrání poškozené její matkou, když vyhodnocovala facebookový profil nezletilé. Také nebylo zjištěno, že by mladistvý vylákal fotografie od poškozené pod nějakou falešnou záminkou, což je častý způsob opatření pornografického materiálu, jak je soudu známo z rozhodovací praxe. Znovu je třeba zopakovat, že se v tomto případě jednalo o počínání dvou do sebe zamilovaných osob ve věku čtrnácti a šestnácti let. Na rozdíl od právního posouzení předcházejícího skutku se v tomto případě soud přiklonil k naprosto přesvědčivé argumentaci obhajoby, že v případě posuzovaných fotografií nezletilé se s ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti nejedná ještě o pornografii ve smyslu ustanovení § 193 odstavec 1 trestního zákoníku, k jejíž výrobě by svedl nezletilou mladistvý, soud zároveň v tomto případě nedospěl k závěru, že by se případně jednalo o jiné provinění dle trestního zákoníku, např. ohrožování výchovy dítěte, neboť nelze rozhodně vyslovit, že by již komunikace mladistvého s poškozenou na sociální síti měla vést k morálnímu úpadku poškozené a k její neschopnosti usměrňovat svoje chování v souladu s obecnými principy společenské morálky. Soud samozřejmě takovéto jednání mladistvého a poškozené neschvaluje, ale rozhodně je nemůže považovat již za jednání trestné. Za tohoto stavu bylo proto dle ustanovení § 226 písmeno b) trestního řádu rozhodnuto o zproštění viny mladistvého, když soud neshledal výše uvedený skutek trestným činem (proviněním).

9. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry mladistvému soud přihlédl zejména k povaze a závažnosti spáchaného provinění, osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům mladistvého, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Konkrétní společenská škodlivost spáchaného činu je dána zejména věkem poškozené a také konkrétním způsobem zneužití, kterého se mladistvý vůči ní dopustil. Je třeba také zmínit skutečnost, že poškozená byla v době spáchání trestného činu ve věku, který se již výrazně přiblížil zákonné hranici 15. roků, mezi mladistvým a poškozenou vzniklo v průběhu času nepochybně silné citové pouto a nebyl mezi nimi výrazný věkový rozdíl. Na poškozenou neměla spáchaná trestná činnost žádný negativní dopad ve smyslu způsobení traumat a následků na jejím fyzickém či duševním zdraví, ostatně evidentně měla o sexuální zážitky sama zájem. Mladistvý u hlavního líčení svého jednání litoval a je tedy zřejmé, že i samotné probíhající trestní stíhání mělo na něho výchovný dopad, od spáchání posuzovaného činu navíc uběhla doba téměř dvou let. Pokud jde pohnutku

mladistvého, je zřejmé, že se jednalo o vyústění citové náklonnosti obžalovaného k poškozené ovlivněné jeho mladickou nerozvážností, nikoliv o případ, kdy by mladistvý chtěl pouze využít známosti s ní k uspokojení vlastních sexuálních potřeb, taktéž nebylo zjištěno, že by mladistvý za takovýmto účelem cíleně vyhledával dětské objekty. Na mladistvého se hledí jako na dosud bezúhonnou osobu, je tedy zřejmé, že posuzovaný čin byl excesem v jinak řádném způsobu jeho života. Je tedy evidentní, že v tomto případě bude postačovat uložení mírného trestního opatření, konkrétně podmíněného odnětí svobody, ostatně i státní zástupkyně navrhla uložit mladistvému tento druh trestního opatření, a to ve výměře 6 až 8 měsíců se zkušební dobou 14 až 16 měsíců. Soud je toho názoru, že s ohledem na konkrétní závažnost spáchané trestné činnosti i pozitivní poznatky o osobě mladistvého bude skutečně postačovat uložení podmíněného trestního opatření odnětí svobody dokonce na dolní hranici zákonné sazby, tedy v trvání šesti měsíců, zároveň se stanovením kratší zkušební doby v trvání dvanácti měsíců, neboť nebyly zjištěny žádné přitěžující okolnosti případu, které by snad vyžadovaly jeho přísnější postih, zároveň není nutné do budoucna sledovat jeho chování dlouhodobě, dle názoru soudu je totiž riziko recidivy u něho skutečně minimální. Takto trestní postih umožní soudu po přiměřenou dobu další sledování chování mladistvého, v případě, že tento povede řádný způsob života, zejména se nedopustí další trestné činnosti, rozhodne o jeho osvědčení, v opačném případě by mohl soud rozhodnout případně i o výkonu uloženého trestního opatření. Záleží tedy výhradně na mladistvém, zda svým dalším chováním přesvědčí soud o tom, že šlo v případě spáchané trestné činnosti pouze o mimořádný exces vybočující z jinak řádného způsobu jeho života ovlivněný jeho mladickou nerozvážností a že výkon uloženého trestního opatření za účelem ochrany společnosti u něho není nutný.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
b) mladistvý pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch mladistvého může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce.

Ve prospěch mladistvého mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě mladistvého a státního zástupce i příbuzní mladistvého v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli mladistvého. Je-li mladistvý zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli mladistvého za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí; lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně – soudu pro mládež), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Potůčková

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch mladistvého.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně – soudu pro mládež rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze – soud pro mládež.

Odsuzující rozsudek může být uveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích jen bez uveřejnění jména a příjmení mladistvého a při přiměřené ochraně mladistvého před nežádoucími účinky jeho uveřejnění.

Kladno 24. března 2022

JUDr. Ivo Poštolka, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Potůčková